

Hicrette hayat vardır!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Mekke'den Medine'ye hicreti başlangıç alınarak oluşturulan hicri takvime göre yeni bir yıla girmemize sayılı günler kaldı. Miladi takvime göre 4 Kasım 2013 günü, hicri takvimin ilk ayı olan 1 Muharrem'e tekabül etmektedir.

Mekke'deki güç odakları, karanlıkları yararak doğan İslam güneşini karartmaya, kapatmaya çalıştılar ve işi, çaresizliklerinin ve zavallılıklarının bir gereği olarak müminlerin hayatlarına kast etmeye kadar vardırıdılar. Mekke'de kendilerine hayat hakkı tanınmayan müminler, en sonunda Medine'ye hicret etmek zorunda kaldılar.

1435 yıl önce gerçekleşmiş olan bu olay bugün bize neler söylemektedir ya da söylemelidir? Bu hadiseyi sadece o dönemin şartlarında gerçekleşmiş tarihî bir olay olarak mı görmeliyiz? Hicreti nasıl anlamalıyız?

Hicret, Hz. Ali (r.a.) misali, dostun yatağına ölümü göze alarak yatabilmektir; sadakat timsali Hz. Ebû Bekir (r.a.) misali, kendisinden ziyade davanın yürütücüsüne bir şey olacağından endişe etmek ve tedbir üretmektir. Hicret, hayatınıza kast etmiş düşmanınızın dahi emanetlerini teslim edecek kadar emin olabilmenin ve örnekliğin güzel bir yansımasını taşır.

Hicret aynı zamanda bırakmayı, vazgeçmeyi öğretir. Değerli olanla değersiz olan arasına çekilen çizgidir o. Hz. Nûh'un gemiye binmeyen ve tufanda boğulan oğlu Kenan ve Hz. Lût'un geride kalıp, helak olan eşi misali, malını, mülkünü, evladını ve eşini sırf Allah rızası için geride bırakabilmenin adıdır. Hicret, maişet ve mal-mülk derdiyle yollara düşmek değildir. Hicret, bir kaçış değil, şuurlu bir arayıştır.

Hicretsiz hayatlar kokuşmaya, durağanlaşmaya mahkumdur. Hicreti zorunlu olduğu yerde yapmazsanız, hiçleşir, silikleşir ve köleleşirsiniz. Bunun içindir ki, hicret edememekte zillet, hicrette ise izzet ve bereket vardır. Nitekim Kur'an, hicret edilmesi gerekirken etmeyenleri, nefislerine zulmedenler olarak ifade eder.

Kur'an'da **"Allah'ın arzı geniş değil miydi? Siz de orada hicret etseydiniz ya!"** (Nisâ suresi, 4:97) buyrulur. Nefislerine zulmeden o kimseler ise buna hiçbir cevap veremez. Ayet bu kimselerin acı akıbetini ise cehennem olarak ifade etmektedir.

Günahlardan sevaba, kötülüklerden iyiliğe, haramdan helale hicret etmeyenler; kendi nefislerindeki hicreti tamamlayamayanlar mekânsal hicreti gerçekleştiremezler. Müddessir suresinin 5. ayeti, pisliklerden, kötülük ve çirkinliklerden hicret etmeyi emreder. Yani düşüncede, kalpte, ahlakta, nefiste ve eylemde hicret etmeyi emreder.

Buhârî'deki bir hadiste de bu hakikat,

"Muhacir, Allah'ın yasaklarından hicret eden kişidir." (Buhârî: İman: 4) şeklinde vurgulanır.

En nihai manada hicret; medeniyete giden yolun önünün açılmasıdır. Medine, yani medeniyetin kurulduğu şehir, hicretle birlikte kurulan şehrin ismi olmuştur.

Allah, bizleri Hz. İbrâhim (a.s.) gibi,

"Gerçekten ben Rabbime hicret edeceğim." (Ankebût suresi, 29:26) diyerek, yönünü O'na doğru tayin edenlerden kılsın. Bu duygularla tüm İslam ümmetinin hicri yılbaşını kutluyor, ümmetin acılarının dinmesine vesile olmasını Cenâb-ı Allah'tan niyaz ediyoruz.